

ondertussen in Groot Mijdrecht Noord

Hopen op een happy end

Hilbrand Rustema had het zich allemaal heel anders voorgesteld toen hij in 2001 een huis kocht in de polder Groot Mijdrecht Noord. Rust en ruimte. Weilanden met koeien. Dicht bij Amsterdam, Utrecht en Schiphol; een handige plek voor een internationaal bedrijfsadviseur. Natuurlijk, Rustema woont nog steeds dicht bij stad en vliegveld. Maar hoe lang zijn huis nog wordt omringd door weilanden, is de vraag. Het zou zomaar kunnen dat zijn huis er straks zelfs helemaal niet meer is. Afgebroken om plaats te maken voor moerasnatuur. 'We zitten in het oostelijk deel van de polder, waar waarschijnlijk een groot deel van de huizen weg moet', vertelt Rustema.

Hoewel de kans bestaat dat hij in zijn huis kan blijven wonen omdat het aan de rand van de polder staat, ziet Rustema hier niets in. 'Dan krijg je dijkes rond het huis om het hoge waterpeil tegen te houden. Een familie die

vlak bij ons woont, heeft dat ook. Zij zitten in de plas-drasnatuur van Botshol. Daar zie je dat het niet werkt, wonen in een moeras. Alles is nat, voortdurend vocht-schade in huis en de bomen gaan spontaan dood. Ze hebben nog geprobeerd hun land een halve meter op te hogen. Dat kostte veel geld, maar het hielp niet. Eigenlijk is het een onleefbare situatie.'

Toen de bedrijfsadviseur het huis kocht, had hij het destijds geldende plan De Venen er nog wel zo goed op nageslagen. 'Er zou nieuwe natuur komen in de polder. Daar ben ik niet tegen. Maar dat zou gebeuren op basis van vrijwilligheid. Nu kunnen we gedwongen worden te vertrekken.' Want inmiddels is Groot Mijdrecht Noord aangewezen als prioritair gebied en mag er dus – in uiterste gevallen – onteigend worden.

Een kat in de zak, zo kun je het wel noemen. Rustema: 'Bijna zo lang als wij hier wonen, zitten

we al in onzekerheid over wat er gaat gebeuren. Daarbij heeft dit huis veel geld gekost. Als ik het nu wil verkopen op de vrije markt, krijg ik er bijna niets meer voor. Omdat er een smet op het gebied zit.'

Die andere mogelijkheid, verkopen aan de overheid, is onbespreekbaar. 'Ik heb geen enkele motivatie om te vertrekken. Waarom zou ik; omdat een stel ambtenaren een plan heeft gemaakt? Ik denk er niet over, al krijg ik geld toe. We hebben ons sociale leven hier opgebouwd en waar zou ik trouwens naartoe moeten? Een vergelijkbaar huis op zo'n locatie vinden is vrijwel onmogelijk.'

Gat schieten

Het onteigeningsinstrument, dat de polderbewoners als een zwaard van Damocles boven het hoofd hangt, heeft hen alleen maar strijdlustiger gemaakt. 'Als je er goed over nadenkt, is het een enorme inbreuk op je

rechten als burger als je niet meer mag wonen waar je wilt.'

De ondernemer heeft alle vertrouwen in de medepolderbewoners die zich inzetten voor actiegroep Koe of Jetski. 'Sommigen van hen steken echt enorm veel tijd in het volgen en weerleggen van de belachelijke plannen die over ons hoofd worden uitgestrooid. Daar heb ik door mijn bedrijf geen tijd voor. Gelukkig hebben de mensen hier verstand van zaken en weten ze meer van de polder dan de ambtenaren. Met welk plan ze ook komen, wij kunnen er een gat in schieten.'

Dat is ook al een aantal keren gebeurd. Niet voor niets zijn legio plannen en varianten voor de inrichting van de polder de revue gepasseerd, maar haalde er tot nu niet één de eindstreep. 'Bestuurlijke wanorde, ik heb er geen andere woorden voor. Er zijn niet voor niets al vier gedeputeerden voorbijgekomen. Geen van hen wilde echt met ons praten, behalve misschien de laatste.' In die laatste gedeputeerde, Wouter de Jong, heeft Rustema dan ook iets meer fiducia. 'Het lijkt erop dat hij wel echt wil praten. Inmiddels zijn bewoners, provincie en gemeente met elkaar in gesprek. Er wordt tenminste weer naar elkaar geluisterd.'

Volgens Rustema is dat ook de enige manier om de langslappende polderkwestie op te lossen. 'De partijen moeten naar elkaar

---

Ondertussen in Groot Mijdrecht Noord

De gemoederen in de polder zijn bedaard. De verschillende partijen – provincie, gemeente, inwoners, waterschap en natuurmonumenten – zijn zelfs met elkaar in gesprek over een voor alle partijen aanvaardbaar "plan B" voor Groot Mijdrecht Noord. Dit plan is gebaseerd op het herijkte plan De Venen (plan A) maar heeft als één van de belangrijkste voorwaarden dat er genoeg draagvlak voor is onder bewoners en de gemeente. Dat was niet het geval bij plan A. Hoe de gesprekken vorderen is niet bekend. De partijen hebben met elkaar afgesproken hierover geen informatie naar buiten te brengen. Het wachten is dus op de behandeling van de plannen in de commissie Ruimte, Groen en Water op 21 juni en de besluitvorming in Provinciale Staten op 28 juni.

Het is een gevoelig dossier, dat van de polder Groot Mijdrecht Noord. Wordt het definitief nat in de polder om de problemen van bodemdaling, vervuild kwelwater en waterberging op te lossen? De bewoners van de polder, de boeren, de natuur- en recreatieorganisaties, het waterschap, de gemeente en de provincie: allemaal hebben ze hun eigen verhaal en hun eigen belang. Landwerk trekt de laarzen aan en peilt het water en de meningen. Dit is de twintigste aflevering in de serie Ondertussen in Groot Mijdrecht Noord.

Foto: Lex Broere

luisteren en een oplossing vinden waarin iedereen zich kan vinden. We hebben in Nederland niet voor niets het werkwoord "polderen" uitgevonden. Laten we dat dan eindelijk ook eens gaan doen! Dat het onvermijdelijk is dat in een deel van Groot Mijdrecht Noord natuur wordt ontwikkeld, weet Rustema ook wel. 'Maar dat er opeens allerlei moerasvogels moeten komen, slaat nergens op. De bestaande natuur in de polder is prachtig en het stikt er van de beschermde weidevogels. Ik weet het, want

ik woon er middenin. Ik snap niet waarom dat plaats moet maken voor een groot moeras. Vooral niet als je nagaat dat zo'n plan 80 miljoen euro kost. En dat in een tijd waarin iedereen moet bezuinigen. Ik snap dat niet.' Rustema vraagt zich af wat de meerwaarde van de provincie eigenlijk is. 'In mijn werk beschouwen we dat als "overhead". Ik zou het dan ook helemaal niet erg vinden als hier nog eens goed naar het takenpakket wordt gekeken.' Met of zonder provincie, er

'Ik vertrek niet uit de polder omdat een stel ambtenaren een plan heeft gemaakt'

moet iets gebeuren in de polder. Dat erkent Rustema ook. Maar in plan A ziet hij niets. 'Daar gaan wij als bewoners in geen geval mee akkoord. Het is gewoon een belachelijk plan.' Plan B, een variant van plan A, lijkt hem al beter. 'Daar zouden we misschien best uit kunnen komen.' Maar dan wel onder één heel belangrijke voorwaarde: Het plan moet worden uitgevoerd op basis van vrijwilligheid en zeker niet door onteigening. Hilbrand Rustema: 'Als dat lukt, zou deze soap nog een happy end kunnen krijgen. Ik hoop het.'

MARIJE WENNEKE